

No Self-Hate; No self-Disesteem; No Despair!

Rabbi Jonathan Sacks

“The majesty and mystery of Judaism is that, though at best Jews were a small people in a small land, no match for the circumambient empires that periodically assaulted them, **Jews did not give way to self-hate, self-disesteem or despair.**”

Rabbi Jonathan Sacks, *Ceremony & Celebration*, p. 85

What do you think Rabbi Sacks means by the following terms:

Self-hate: _____

Self-disesteem: _____

Despair: _____

Do you agree with Rabbi Sacks regarding what makes Judaism **majestic** and **mysterious**? Why or why not?

****Let's look at some examples of Rabbi Sacks' idea bourne out in Tanakh****

I. Esther:

Review Esther Perek 4 below and answer the questions that follow:

אסתר פרק ד

א ומרדכי, ידע את-כל-אשר נעשה, ויקרע מרדכי את-בגדיו, וילבש שק ואפר; ויצא בתוך העיר, ויזעק זעקה גדולה ומרה. ב ויבוא, עד לפני שער-המלך: כי אין לבוא אל-שער המלך, בלבוש שק. ג ובכל-מדינה ומדינה, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע--אבל גדול ליהודים, וצום ובכי ומספד; שק ואפר, יצע לרבים. ד ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסיה, ויגידו לה, ותתחלחל המלכה, מאד; ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל. ה ותקרא אסתר להתה מסריסי המלך, אשר העמיד לפניו, ותצוהו, על-מרדכי--לדעת מה-זה, ועל-מה-זה. ו ויצא התה, אל-מרדכי--אל-רחוב העיר, אשר לפני שער-המלך. ז ויגדלו מרדכי, את כל-אשר קרהו; ואת פרשת הכסף, אשר אמר המן לשקול על-גנזי המלך ביהודיים (ביהודים)--לאבדם. ח ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה; ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו--על-עמה. ט ויבוא, התה; ויגד לאסתר, את דברי מרדכי. י ותאמר אסתר להתה, ותצוהו אל-מרדכי. יא כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית, לבד מאשר יושיט-לו את-שרביט הזהב, וחייה; ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלך--זה, שלוש יום. יב ויגדו למרדכי, את דברי אסתר. יג ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר: אל-תדמי בנפשה, להמלט בית-המלך מכל-היהודים. יד כי אם-החרש תחרישי, בעת הזאת--רוח והצללה יעמוד ליהודים ממקום אחר, ואת וביית-אביך תאבדו; ומי יודע--אם-לעת כזאת, הגעת למלכות. טו ותאמר אסתר, להשיב אל-מרדכי. טז לך כנוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן, וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה יום--גם-אני ונערתי, אצום נ; ובכן אבוא אל-המלך, אשר לא-כדת, וכאשר אבדתי, אבדתי. יז ויעבר, מרדכי; ויעש, ככל אשר-צויתה עליו אסתר.

1. Why does it make sense that Esther *would* feel **self-hate, self-disesteem or despair** here?

2a. How does Mordechai change Esther's perspective?

b. Read the excerpt below from Rabbi Sacks and answer the question that follows:

Rabbi Sacks on Esther

Towards the end of the fourth chapter, we find Esther telling her Uncle Mordechai about all the problems there might be in interceding with King Achashverosh regarding the fate of the Jewish people. Mordechai listens and then responds to her with the famous words, *Im haharesh tachrishi, ba'et hazot revach v'hatzlah ya'amod layehudim mimakom acher*, "If you are silent and you do nothing at this time somebody else will save the Jewish people." *U'mi yodeia im l'et kazot, higa'at lamalchut?* "But who knows, was it not for just this moment that you became a Queen, with access to King Achashverosh in the royal palace?"

This, for me, is the ultimate statement of *hashgachah pratit*, that wherever we are, sometimes Hashem is asking us to realise why He put us here, with these gifts, at this time, with these dangers, in this place. *Hashgachah pratit* is our fundamental belief that God never abandons us, that He puts us here with something to do. Even in the worst hiding of God, if you listen hard enough, you can hear Him calling to us as individuals, saying *U'mi yodeia im l'et kazot higa'at lamalchut?* "Was is not for this very challenge that you are here in this place at this time?" "God's Hidden Call," *Covenant and Conversation* (March 22, 2016)

How does Rabbi Sacks flesh out Mordechai's rationale to NOT despair?!

3. Read perek 7-

אסתר פרק ז

א וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן, לְשֵׁתוֹת עִם-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה. ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי, בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן--מֵה-שְּׂאֵלְתָךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְתִנָּתֵן לָךְ; וַיִּמָּה-בִּקְשֶׁתְךָ עַד-חֲצֵי הַמַּלְכוּת, וְתַעֲשֵׂ. ג וְתַעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְתֹאמַר--אִם-מִצְאֵתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב: תִּנָּתֵן-לִי נִפְשִׁי בְּשֵׂאלֹתַי, וְעַמִּי בְּבִקְשֹׁתַי. ד כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי, לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבְדוֹ; וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַרְנוּ, הַחֲרָשְׁתִּי--כִּי אֵין הִצַּר שׁוּנָה, בְּנִזְקֵי הַמֶּלֶךְ. {ס} ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ, וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: מִי הוּא זֶה וְאִי-זֶה הוּא, אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבֹו לַעֲשׂוֹת כֵּן. ו וְתֹאמַר אֶסְתֵּר--אִישׁ צַר וְאוֹיֵב, הֵמֶן הִרְעָה זֶה; וְהַמֶּן נִבְעַת, מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה. ז וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ, מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן, אֶל-גִּנֶּת, הַבַּיִת; וְהַמֶּן עָמַד, לְבַקֵּשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה--כִּי רָאָה, כִּי-כִלְתָּה אֵלָיו הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ. ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנֶּת הַבַּיִת אֶל-בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן, וְהַמֶּן נִפְלַע עַל-הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ, וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמַּלְכָּה עַמִּי בְּבַיִת; הַדָּבָר, יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ, וּפְנֵי הַמֶּן, חִפּוּ. ט וַיֹּאמֶר חֲרָבוּנָה אֶחָד מִן-הַסְּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, גַּם הִנֵּה-הֵעֵץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הַמֶּן לְמַרְדְּכָי אֲשֶׁר דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עָמַד בְּבֵית הַמֶּן--גְּבוּהָ, חֲמִשִּׁים אַמָּה; וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, תִּלְהוּ עָלָיו. י וַיִּתְּלוּ, אֶת-הַמֶּן, עַל-הֵעֵץ, אֲשֶׁר-הֵכִין לְמַרְדְּכָי; וְחֲמַת הַמֶּלֶךְ, שָׁכְחָה. {ס}

How does the situation ultimately end for Esther?

II. Daniel

Review Daniel Perek 1 below and answer the questions that follow:

דניאל פרק א

א בשנת שלוש, למלכות יהויקים מלך-יהודה--בא נבוכדנאצר מלך-בבל ירושלים, ויצר עליה. ב ויתן אדני בידו את-היוקים מלך-יהודה, ומקצת כלי בית-האלהים, ויביאם ארץ-שנער, בית אלהיו; ואת-הכלים הביא, בית אוצר אלהיו. ג ויאמר המלך, לאשפנז רב סריסיו: להביא מבני ישראל, ומזרע המלוכה--ומן-הפרתמים. ד ילדים אשר אין-בהם כל-מאום וטובי מראה ומשפלים בכל-חכמה, וידעי דעת ומביני מדע, ואשר כח בהם, לעמד בהיכל המלך; וללמדם ספר, ולשון כשדים. ה וימן להם המלך דבר-יום ביומו, מפת-בג המלך ומיין משתיו, ולגדלם, שנים שלוש; ומקצתם--יעמדו, לפני המלך. ו ויהי בהם, מבני יהודה--דניאל חנניה, מישאל ועזריה. ז וישם להם שר הסריסים, שמות; וישם לדניאל בלטשאצר, ולחנניה שדרה, ולמישאל מישה, ולעזריה עבד נגו. ח וישם דניאל על-לבו, אשר לא-יתגאל בפת-בג המלך ובין משתיו; ויבקש משר הסריסים, אשר לא יתגאל. ט ויתן האלהים את-דניאל, לחסד ולרחמים לפני, שר הסריסים. י ויאמר שר הסריסים, לדניאל--ירא אני את-אדני המלך, אשר מנה את-מאכלכם ואת-משתיכם: אשר למה יראה את-פניכם זעפים, מן-הילדים אשר נגילכם, וחיבתם את-ראשי, למלך. יא ויאמר דניאל, אל-המלצר--אשר מנה, שר הסריסים, על-דניאל חנניה, מישאל ועזריה. יב נס-נא את-עבדיך, ימים עשרה; ויתנו-לנו מן-הזרעים, ונאכלה--ומים ונשתה. יג ויראו לפניך, מראינו, ומראה הילדים, האכלים את פת-בג המלך; וכאשר תראה, עשה עם-עבדיך. יד וישמע להם, לדבר הזה; וינסם ימים עשרה. טו ומקצת, ימים עשרה, נראה מראהם טוב, ובריאי בשר: מן-כל-הילדים--האכלים, את פת-בג המלך. טז ויהי המלצר, נשא את-פת-בגם, ויין, משתיהם; ונתן להם, זרענים. יז והילדים האלה ארבעתם, נתן להם האלהים מדע והשכל בכל-ספר וחכמה; ודניאל הבין, בכל-חזון וחלמות. יח ולמקצת, הימים, אשר-אמר המלך, להביאם; ויביאם שר הסריסים, לפני נבכדנאצר. יט וידבר אתם, המלך, ולא נמצא מכלם, כדניאל חנניה מישאל ועזריה; ויעמדו, לפני המלך. כ וכל, דבר חכמת בינה, אשר-בקש מהם, המלך--וימצאם עשר ידות, על-כל-החרטמים האשפים, אשר, בכל-מלכותו. כא ויהי, דניאל, עד-שנת אחת, לכורש המלך. {פ}

1. Why does it make sense that Daniel *would* feel **self-hate, self-disesteem or despair** here?

2. Consider Pasuk 8- in what way does Daniel decide NOT to give in to self-disesteem?

3. How does the situation end for Daniel?

III. Ezra-nehemiah

Review Ezra Perek 10 below and answer the questions that follow:

עזרא פרק י

א וכהתפולל עזרא, וכהתודותו, בכה ומתנפול, לפני בית האלהים: נקבצו אליו מישראל קהל רב-מאד, אנשים ונשים וילדים--כי-בכו העם, הרבה-בכה. ב ויען שכניה בן-יחיאל מבני עולם (עילם), ויאמר לעזרא--אנחנו מעלנו באלהינו, ונשב נשים נכריות מעמי הארץ; ועתה יש-מקוה לישראל, על-זאת. ג ועתה נכרת-ברית לאלהינו להוציא כל-נשים והנולד מהם, בעצת אדני, והחרדים, במצות אלהינו; וכתורה, יעשה. ד קום פי-עליך הדבר, ואנחנו עמך: חזק, ועשה.

1. In what way HAVE the people of Yehuda given into **self-hate, self-disesteem or despair** here?

2. How do these same people plan to END their **self-disesteem** here?

3. Consider the following pasuk:

טז וַיַּעֲשׂוּ-כֵן, בְּנֵי הַגּוֹלָה, וַיִּבְדְּלוּ עֲזָרָא הַכֹּהֵן אֲנָשִׁים רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְבֵית אֲבֹתָם, וְכָלֵם בְּשִׁמּוֹת; וַיָּשׁוּבוּ, בְּיוֹם אֶחָד לַחֲדָשׁ הָעֵשְׂרִי, לְדַרְיוֹשׁ, הַדֹּבֵר. יד וַיְכַלּוּ בְּכָל--אֲנָשִׁים, הַהֲשִׁיבוּ נָשִׁים נְכָרִיּוֹת: עַד יוֹם אֶחָד, לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן. {פ}

How does the situation end for Ezra's community?

****Having considered these heroic actions in Tanakh, can you think of one way you or your community can improve your own religious:**

Self-Love: _____

Self-Esteem: _____

Hope/Optimism: _____

—